Brev till Selma Lagerlöf från Valborg Olander - 25

Olander, Valborg,

HS L 1:1

National Library of Sweden

Karlavägen 99 den 7 Mars 1932.

Min så mycket älskade Vän!

När jag nu sitter ensam och instängd på min kammare för litet bröstkatarr och litet feber, tyckte jag, att det behövdes något roligt, och därför skulle jag nu försöka tala med dig en stund. Jag hoppas, att du inte samtidigt får så många andra brev, utan orkar med att läsa en lång epistel. Jag har tagit hem en sats av doktor Åbergs bittra dekokt, som botade mig i förfjol, och lyckligtvis fick jag den utan påskrift av annan läkare.

Tyvärr orkade jag inte vara på Idun i lördags, utan gick miste om doktor Adas föredrag. Därför gick jag också miste om att träffa Hanna Pauli, som naturligtvis var där, eftersom det var utställning där av hennes tavlor. När jag dagen förut träffade henne på banken, hann jag bara hälsa på henne och konstatera, att hon såg visig och frånvarande ut.

Du blir väl förskräckt över alla Uhrdin-klipp, som följa. Det var roligt, att Karl Asplund var så belåten med <u>ditt</u> porträtt, vilket du väl redan har sett i Sv. D. Jag hade ensam varit på utställningen för att jämföra min replik med originalet och funnit en ganska stor skillnad. Märta Améen, som sedan följde med mig dit, gav mig rätt i att det är <u>munnen</u>, som är så mycket bättre på originalet, och även är <u>håret</u> där bättre behandlat. – Han har en rikedom av <u>ämnen</u> för sina tavlor och höga <u>priser</u>, som du kan se av katalogen. – Uhrdin var själv närvarande på lokalen vid mitt ena besök, men var så upptagen av samtal med några personer, och vi hade så bråttom, att jag inte kunde vänta, tills han blev ledig. Han såg snygg och välklädd ut och gav intryck av att <u>vara</u> något.

Hos Siri Bohm träffade jag den lilla fru Hanna Diederichs, hon, som skrev åt dig förr i världen. Hon talade om huru förtjusande hon hade tyckt, att stunderna hos dig hade varit. Som du kanske vet, är hon kusin till Fogelqvist och hade blivit så besviken, när hon inte hade fått se <u>dig</u> den 20 december.

Vogelqvist hade sedan blivit så sjuk, att operation var ifrågasatt. Han är nu bättre, men av läkare förbjuden att "gå ut", d.v.s. festa, mer än en gång i veckan. Det tycks alltså inte vara någon stark karl vi ha fått in i Sv. Akademien.

Eftersom du bevittnade doktor Silfverskiölds första möte med sin 2^{dra} fru, kanske det kan roa dig att höra hur han fann den 3^{dje}.

Jo, han var på hemväg från utlandet, men när han skulle ta sin sovkupé i besittning, befanns det, att samma kupé var given också åt en dam. Artig, som han är, avstod han från sin rätt och beslöt att tillbringa natten i korridoren.

Emellertid började han konversera med den charmanta damen, utan att de likväl presenterade sig för varandra, och han fick veta, att hon varit utomlands för att studera dans. "För vem då?" – "Jo, för Grethe Wiesenthal. Men hon skall ~~nu~~ tänka att gifta om sig." – "Ja, jag är Grethe Wiesenthals andra man, doktor Silfverskiöld." Var det inte tjockt, tycker du inte?

Så började bekantskapen, som snart övergick till förälskelse. Hon är brorsdotter till din greve Clarence och systerdotter till grevinnan Wellamowitz, är mycket begåvad och tillika road av sport, så att deras Weddingtrip blev skidsport-tur till Norge.

Doktor S. hade sagt till Märta, att han väl nu borde vara så avslipad, att detta äktenskap skulle kunna bestå. De äro så goda vänner, därför att Märta är så snäll mot hans stackars vanlottade pojke, som hatas av styvfadern, men får tillbringa sina ferier hos Märta. Han hör illa, ser dåligt, kan inte ha hjälp av händer och fötter, som äro svaga och ömtåliga. Dock är han så klok och ett riktigt sällskap, tycker Märta. – Om Märta själv är det riktigt synd både i det ena och andra avseendet, men jag är inte den, som kan hjälpa henne, varken ekonomiskt eller – psykologiskt. ——

Jag hade inte tänkt störa dig vidare med mina egna angelägenheter, du, som har så mycket att fundera på för egen del. Och jag bara berättar, vill inte ha något råd, som skulle kräva tid och eftertanke av dig.

Jo, det är så, att ibland blir jag så trött av att vara ensam kväll efter kväll utan att ha något att leva för. Och därför har jag funderat på att skaffa mig något sällskap i hemmet, som man kunde trivas med. Av alla dem, som jag känner, skulle Hedvig Bratt vara den enda lämpliga. Hon är praktisk, mig tillgiven, till ytterlighet finkänslig och grannlaga och skulle nog inte ha något emot att komma. Men trots alla dessa hennes så högst ovanliga förtjänster har jag blivit rädd, rädd för mig själv, att jag skulle tröttna, bli otålig, därför att hon är så konventionell i all sin anspråkslöshet.

Jag hade helt löst kastat fram förslaget till Hedvig, men när hon nu ber att få saken avgjord, innan hon i nästa vecka reser till Paris, så har jag blivit betänksam och tror det är klokast att ta mitt ord tillbaka. Mieux seul que....

Kan du nu förstå, att jag blir himlaglad, när dina bruna kuvert komma? Att tid och med stavradet på ett tyskt tiggarbrev kan kännas som ett föreningsband med livet?

Älskade, riv nu sönder dessa alltför stora sidor! Jag har bara skrivit om mig själv. Men alla mina tankar, allt mitt intresse kretsar kring dig.

Din

Selma.